

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟ ΜΟΝΑΧΟ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Προς τον Πρόεδρο
Προς τον Αντιπρόεδρο
Προς τον Γραμματέα
Προς τα Μέλη της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ελληνισμού της Διασποράς

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Πληροφορήθηκα ότι στις 26 Απριλίου 2017 συνεδρίασε η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ελληνισμού της Διασποράς (στην οποία είχα την τιμή να προεδρεύω πριν από πολλά χρόνια και γνωρίζω την ιδιαίτερη βαρύτητα και σημασία της αποστολής της) με μόνο θέμα τις «εξελίξεις σχετικά με το σχολείο του Μονάχου».

Επειδή η προσπάθεια για την ανέγερση του Σχολικού Συγκροτήματος ξεκίνησε επί των ημερών μου στο Υπουργείο Παιδείας το 2001 και επειδή, όπως διάβασα στα πρακτικά, στην Επιτροπή ειπώθηκαν πολλά αλλά ίσως όχι όλα, επιτρέψτε μου, με μοναδικό στόχο να συμβάλλω στην πληρέστερη ενημέρωσή σας για το θέμα αυτό που έχει μόνο εθνική διάσταση, να σας γνωρίσω τα εξής:

Πείσαμε τον Δήμο του Μητροπολιτικού Μονάχου να διευκολύνει την δημιουργία ενός σχολικού συγκροτήματος στο Μόναχο, που θα αναβάθμιζε τις συνθήκες λειτουργίας και εκπαίδευσης για τα ελληνόπουλα της περιοχής.

Στόχος ήταν ένα σύγχρονο κτίριο με υψηλές προδιαγραφές λειτουργίας (αίθουσες διδασκαλίας, εργαστήρια, αίθουσα μουσικής και καλλιτεχνικών, αίθουσα εκδηλώσεων, κλειστό γυμναστήριο) που θα αποτελούσε εκπαιδευτήριο αλλά και χώρο πολιτισμού για τον Ελληνισμό του Μονάχου.

Ο Μητροπολιτικός Δήμος του Μονάχου δέχθηκε τότε να δώσει στην Ελλάδα έναντι χαμηλού τιμήματος οικόπεδο 15.000 τετραγωνικών μέτρων, ενώ η Περιφερειακή Κυβέρνηση της Άνω Βαυαρίας δέχθηκε να χρηματοδοτήσει την ανέγερσή του με 80% του συνολικού κόστους! Αργότερα μείωσε την συμμετοχή της στο 70%.

Επιδίωξη ήταν να αποτελέσει το project αυτό ένα παράδειγμα αναβάθμισης των συνθηκών παιδείας για τα ελληνόπουλα και να επιτευχθεί εξοικονόμηση σημαντικών κονδυλίων που ξοδεύει η Ελλάδα για την στέγαση διάφορων σχολικών μονάδων στην πόλη του Μονάχου με τις πάνω από 30.000 Έλληνες.

Η συμφωνία υπεγράφη τον Απρίλιο του 2001 παρουσία μου και παρουσία του τότε Δημάρχου του Μητροπολιτικού Μονάχου, μεταξύ της Κτηματικής Εταιρείας Δημοσίου και του Δήμου Μονάχου.

Ο όρος που έθεσε ο Δήμος ήταν η ανέγερση σχολείου να γίνει μέσα σε 4 χρόνια από την έκδοση της οικοδομικής άδειας (από τις αρμόδιες εκεί υπηρεσίες).

Εδόθη εντολή τότε στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (σήμερα ΚΤΥΠ) να προχωρήσει στις απαραίτητες μελέτες και διαδικασίες για την έκδοση της οικοδομικής άδειας.

Τον Σεπτέμβριο του 2001 έφυγα από το Υπουργείο Παιδείας, αναλαμβάνοντας Υπουργός Δικαιοσύνης.

Άλλαξαν Υπουργοί στο Παιδείας, άλλαξαν Κυβερνήσεις και προσωπικά δεν είχα πλέον λεπτομερή εικόνα του θέματος, αλλά είχα πληροφορηθεί ότι η έκδοση άδειας καθυστερούσε και αργότερα ότι άρχισε η ανέγερση.

Όμως τον Μάιο του 2016 διάβασα έκπληκτος σε γερμανική εφημερίδα ότι ο Δήμος του Μονάχου «παίρνει πίσω το οικόπεδο».

Από τα στοιχεία που συνέλεξα αμέσως διαπίστωσα ότι:

- Η οικοδομική άδεια από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές εκδόθηκε μετά από επτάμιση χρόνια (!), μόλις τον Αύγουστο του 2008.
- Οι καθυστερήσεις όλων αυτών των ετών δεν ήταν ευθύνη της ελληνικής πλευράς. Ακόμη και προσφυγές κατοίκων και περιοίκων που δεν ήθελαν σχολείο στην περιοχή (για να μην ενοχλούνται από τις φωνές των παιδιών;) χρειάστηκε να απορριφθούν από τα τοπικά δικαστήρια.
- Ακόμη και η οικοδομική άδεια που είχε χορηγηθεί στις 19 Αυγούστου 2008 από το Δήμο Μονάχου, είχε προσβληθεί δικαστικά και η οριστική απόφαση εγκυρότητας της άδειας εκδόθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2009.
- Η Ελλάδα (ΟΣΚ) προκήρυξε δημοπρασία για την ανέγερσή του το 2010, αλλά η διαδικασία με την ανάθεση ολοκληρώθηκε το 2013.
- Εν τω μεταξύ ο Δήμος Μονάχου είχε αλλάξει στάση, είχε γίνει επιθετικός και από τον Ιούλιο του 2012 (!) με έγγραφό του δήλωσε την πρόθεση να επιτύχει αναμεταβίβαση του ακινήτου!! Από τις 12/12/2013 άρχισε να προβαίνει σε συγκεκριμένες ενέργειες για αναστροφή της πώλησης του οικοπέδου και ματαίωσης της ανέγερσης ελληνικού σχολείου.
- Δυστυχώς οι ενέργειες του ορισθέντος από την Ελλάδα εκπροσώπου για το θέμα αυτό, Έλληνα που δικηγорεί στο Μόναχο, δημιουργούν μεγάλα ερωτηματικά.
- Είναι χαρακτηριστικό (προς το παρόν λέω μόνο αυτό) ότι ενώ η ΕΤΑΔ (Εταιρεία Ακινήτων Δημοσίου) επανειλημμένως του λέει από το 2013 γραπτώς να πάψει να συζητά και να διαπραγματεύεται όρους τροποποιητικής σύμβασης για αναστροφή της πώλησης, υπογραμμίζοντας ότι η ΕΤΑΔ «δεν αποδέχεται τροποποιητική σύμβαση», αυτός συνέχιζε να παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες!
- Οι εργασίες ανέγερσης αρχίζουν το 2014, διακόπτονται, επαναρχίζουν και ο Δήμος Μονάχου εκμεταλλεύεται τις καθυστερήσεις αποπεράτωσης, απειλεί και κινείται επίμονα για να γίνει αναστροφή της πώλησης. Το καλοκαίρι του 2015 η τότε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δυστυχώς αποδέχεται τους ασφυκτικούς χρονικούς και ετεροβαρής όρους που θέτει ο Δήμος.
- Ως άνω δικηγόρος- εκπρόσωπος εισηγείται τη τροποποίηση της αρχικής σύμβασης και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αποδέχεται και συναινεί στην τροποποιητική σύμβαση που κατάρτισε ο Δήμος και να εξουσιοδοτεί τον δικηγόρο – εκπρόσωπο που την υπογράφει.
- Το καλοκαίρι του 2016 ο Δήμος επικαλείται την μη ολοκλήρωση της κατασκευής (ο σκελετός του κτιρίου έχει βέβαια ολοκληρωθεί κατά 80%) και το Δημοτικό συμβούλιο αποφασίζει να παρθεί πίσω το οικόπεδο, να καταδαφιστεί με δαπάνες της Ελλάδος ό,τι είχε ως τότε οικοδομηθεί και να εγκαταλείψει η Ελλάδα το ακίνητο για να χτισει ο Δήμος δικό του σχολείο!!
- Όπως πληροφορήθηκα πρωταγωνιστής όλων αυτών των σχεδιασμών που εγκρίνουν και οι Δημοτικές παρατάξεις ήταν και είναι ο προϊστάμενος της υπηρεσίας Τοπικών Υποθέσεων του Δήμου, «εμμονικός», «στριφνός» και «αδιάλλακτος» γραφειοκράτης.

Τότε διάβασα το σχετικό άρθρο και κινήθηκα ως πολίτης πλέον.

Εισηγήθηκα στην τότε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μην θεωρήσει χαμένη την υπόθεση αλλά να την φέρει ει δυνατόν στο ανώτατο πολιτικό επίπεδο συζήτησης των δύο χωρών.

Πρότεινα στην τότε πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας να μην συζητά απλά με τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Τοπικών Υποθέσεων του Δήμου που αποδεδειγμένα επιμένει λυσσωδώς να περάσει η άποψή του σε βάρος της δικής μας επιδίωξης, αλλά να αναζητά συζήτηση και συνεννόηση σε ομόβαθμο πολιτικό επίπεδο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο τότε Υφυπουργός Παιδείας κ. Πελεγρίνης έκλεινε τον Ιούλιο του 2016 συνάντηση με τον ως άνω υπάλληλο του Δήμου(!), εκείνος δεχόταν δήθεν να υποβάλλει η Ελλάδα συμπληρωματικό χρονοδιάγραμμα αποπεράτωσης και μόλις επέστρεφε στην Αθήνα ο Υφυπουργός η Υπηρεσία του Δήμου μετέγραψε (29 Ιουλίου 2016) το οικοπέδο στην μερίδα και πάλι του Δήμου στο υποθηκοφυλακείο(!), επικαλούμενη την απαράδεκτη ενδιάμεση τροποποιητική συμφωνία του 2015!

Τον Αύγουστο του 2016 και λίγο πριν από τη μεταγραφή του οικοπέδου παρεδόθησαν μάλιστα στον Δήμο κλειδιά της περιφραξης του οικοπέδου!!

Μετά απ' όλα αυτά πρότεινα στην Κυβέρνηση να αναλάβει την νομική υποστήριξη της Ελλάδας κάποιο έμπειρο Νομικό Γραφείο στο Μόναχο.

Η Γενική Πρόξενος πέτυχε να πάρει πίσω ένα ζευγάρι κλειδιά και όταν στις 20 Οκτωβρίου 2016 υπάλληλοι του Δήμου επιχείρησαν να αλλάξουν τις κλειδαριές (για να πάρει ο Δήμος και τη νομή και την κατοχή του κτιρίου) το νέο Δικηγορικό Γραφείο στο οποίο ανατέθηκε η υπόθεση τους περίμενε εκεί και τους εξεδίωξε.

Απευθύνθηκα με επιστολές μου στον Δήμαρχο του Μονάχου, κ.Reiter, στους επικεφαλής όλων των δημοτικών παρατάξεων, στον Πρωθυπουργό της Βαυαρίας κ. Seehoffer, στον Υπουργό και αντικαγκελάριο κ. Sigmar Gabriel, καθώς και στην Καγκελάρια κα. A. Merkel. (για να μην κουράζω σας επισυνάπτω μόνο αντίγραφο της επιστολής μου προς την Καγκελάρια καθώς και την απάντηση που έλαβα με την οποία μου γνωστοποιήθηκε ότι την υπόθεση την ανέθεσε στο γερμανικό Υπουργείο Εξωτερικών.)

Πρότεινα επίσης στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Πρ. Παυλόπουλο και τον Πρωθυπουργό κ. Τσίπρα καθώς και τον ΥΠΕΞ κ. Κοτζιά, να θέσουν το θέμα στον τότε Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας κ. Steinmeier κατά τις συναντήσεις που είχαν μαζί του στην επίσημη επίσκεψή του στην Ελλάδα πριν από τα Χριστούγεννα, πράγμα που έγινε, όπως με πληροφορήσαν.

Παράλληλα ερευνώντας στην νομολογία του Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου (αντίστοιχο του δικού μας Αρείου Πάγου) βρήκα απόφαση του 2014 με την οποία προστατεύονται τα ελληνικά σχολεία της Γερμανίας από αναγκαστική εκτέλεση! Την έστειλα στην Κυβέρνηση της χώρας μας και στην γερμανική Κυβέρνηση.

Το θέμα αυτό καταδεικνύει την μεγάλη ευθύνη και του νομικού παραστάτη της Ελλάδας όλα αυτά τα χρόνια, ο οποίος όφειλε να γνωρίζει την νομολογία και άρα δεν έπρεπε ούτε το 2015 να πείθει για την δήθεν αναγκαιότητα υπογραφής της απαράδεκτης ενδιάμεσης

τροποποιητικής συμφωνίας, ούτε να παρασύρει τις πολιτικές ηγεσίες ώστε να θεωρούν σχεδόν χαμένη την υπόθεση και να επιτρέπει στον Δήμο να μεταγράψει πίσω το οικόπεδο.

Με τον Γ.Γ Νέας Γενιάς και Δια Βίου Εκπαίδευσης κ. Παπαγεωργίου συνεργάζομαι συνεχώς από το περασμένο Φθινόπωρο που του ανατέθηκε η ενασχόληση με το θέμα, προσπαθώντας να συμβάλλω στην απεμπλοκή και θετική επίλυση του θέματος για να ολοκληρωθεί το συγκρότημα που αποτελεί όνειρο των Ελλήνων του Μονάχου.

Ο κ. Παπαγεωργίου ασχολείται συστηματικά με το θέμα, όπως και ο Σύμβουλος του Πρωθυπουργού κ. Παναγιώτης Παυλόπουλος .

Με την Κυβέρνηση έχω χίλιες διαφωνίες, αλλά θεωρώ ότι σε θέματα όπως αυτό δεν χωράνε διαφορές και δεν βοηθάνε γκρίνιες, επικρίσεις, μεμψιμοιρίες, καταγγελίες και πολιτικοί εγωισμοί.

Γι' αυτό συνέχισα και προσωπικά την προσπάθεια για να μην ματαιωθεί η ολοκλήρωση του ελληνικού σχολείου στο Μόναχο.

Τον Δεκέμβριο του 2016 επισκέφτηκα στο Βερολίνο και ενημέρωσα για το θέμα και τις θέσεις μας τον πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Βουλής Dr. Lammert, που μου υποσχέθηκε να μιλήσει κι αυτός με την Καγκελάρια.

Τον Φεβρουάριο του 2017 συναντήσαμε με τον κ. Παπαγεωργίου τον Πρέσβη μας στο Βερολίνο κ. Δασκαρόλη και την Γενική Πρόξενο στο Μόναχο κα. Κωνσταντινοπούλου, εκπροσώπους της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης στους οποίους εξηγήσαμε αναλυτικά όλους τους λόγους για τους οποίους η χώρα δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το σχολείο. Μας επανεπιβεβαίωσαν τη βούληση της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης να συμβάλλουν στη λύση που επιδιώκουμε κι εμείς, δηλαδή στην ολοκλήρωση και λειτουργία του σχολείου, έστω και αν δεν μπορούν να επιβάλουν άμεσα την άποψή τους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Στις 9 Μαρτίου ζήτησα κα είχα συνάντηση στο Δημαρχείο Μονάχου με τον Δήμαρχο του Μητροπολιτικού Μονάχου κ. Reiter. Κάναμε μια χρήσιμη συζήτηση. Του υπογράμμισα (εκτιμώντας ότι αυτή είναι η άποψη όλων) ότι η Ελλάδα δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το κτίριο και την ολοκλήρωση και λειτουργία του. Του υπενθύμισα επίσης τη Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου της χώρας του. Του ζήτησα να σταματήσει ο Δήμος την επιθετική του συμπεριφορά και ενέργειες που δημιουργούν πρόβλημα ακόμα και στις σχέσεις των δύο χωρών.

Ο κ. Reiter μου επιβεβαίωσε ότι ο Υπουργός Εξωτερικών της Γερμανικής Κυβέρνησης έχει επικοινωνήσει επανειλημμένα μαζί του.

«Συμφωνήσαμε» να επεξεργασθεί με τους συνεργάτες του κάποιες προτάσεις που θα οδηγούσαν σε αμοιβαία αποδεκτή λύση για αποπεράτωση και λειτουργία του ελληνικού σχολείου και υποσχέθηκα και εγώ το ίδιο να κάνει και η Ελλάδα, με δεδομένο μάλιστα ότι όπως εκτιμώ δεν έχει εξαντληθεί ο επιτρεπόμενος συντελεστής δόμησης.

Προσωπικά, θα συνεχίσω να καταβάλω κάθε προσπάθεια για να μην χαθεί το θέμα αυτό για την Ελλάδα και τον ελληνισμό.

*(Είναι αυτονόητο βέβαια ότι όλες αυτές τις επισκέψεις μου στη Γερμανία τις έκανα ιδίους εξόδοις.)

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι για το θέμα του σχολείου έχουν δραστηριοποιηθεί εντατικά οι Διπλωματικές μας αρχές στην Γερμανία και οφείλω να υπογραμμίσω ειδικότερα τον αγώνα που με εντυπωσιακό τρόπο δίνει η Γενική Πρόξενος της Ελλάδας στο Μόναχο.

Εξακολουθεί όμως να υπάρχει θέμα με την συμπεριφορά του περί ου ο λόγος δικηγόρου που συνεχίζει να αναμειγνύεται, χωρίς να έχει αρμοδιότητα, να κάνει δημόσιες δηλώσεις που προκαλούν σύγχυση στην ομογένεια και στους Γερμανούς, και να δημιουργεί προβλήματα στην προώθηση της Ελληνικής θέσης, εμφανιζόμενος μάλιστα σαν πληρεξούσιος/αντίκλητος της Ελλάδας, ισχυριζόμενος ότι έχει 5ετή ανέκκλητο (!) εντολή που του χορηγήθηκε το 2015(!) και να συνομιλεί απευθείας με τον προϊστάμενο της υπηρεσίας Τοπικών Υποθέσεων του Δήμου.

Για αυτό έχω υπογραμμίσει στην Κυβέρνηση και στο Ν.Σ.Κ ότι πρέπει να τελειώνει οριστικά αυτή η κωμική κατάσταση που μπορεί να έχει επιπρόσθετες αρνητικές επιπτώσεις στην υπόθεση του σχολείου.

Θέλω να πιστεύω ότι και η Κυβέρνηση και τα κόμματα και βεβαίως εσείς που ασχολείστε με τα θέματα του Απόδημου Ελληνισμού θα καταβάλλετε κοινή προσπάθεια για ένα θέμα που έχει μόνο εθνική διάσταση ως προς τον σκοπό της δημιουργίας του.

Για οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση είμαι στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση
Φ. Πετσάλνικος